

KERBELÂ
SOYKIRIMDIR

ABDULKADİR UĞUR KEPEKÇİ

İçindekiler

KARBELA NEDİR, NE DEĞİLDİR?	1
GADİR-İ HUM GÜNÜ YAŞANANLAR	3
HAKİKATTEN SAPMA, VELAYETİN İNKÂRI İLE BAŞMIŞTIR	5
MUAVİYE'NİN İCRAATLARI	6
İMAM HÜSEYİN (A.S.)'IN KIYAMI İRŞAT VE İKAZDIR	8
İMAM HÜSEYİN (a.s.) BİLEREK ŞEHADETE GİTTİ.....	9
TASUA GÜNÜ VE GECESİ NEDİR BİLİR MİSİNİZ?	10
İBADETLE GEÇİRİLEN GECE, TASUA GECESİ.....	13
KARBELA BİR SOYKIRIMDIR	15
SOYKIRIMI LANETLEMEMEK BİR SUÇTUR	18
KARBELA UNUTULUR MU?	21
İMAM HÜSEYİN (A.S.)'IN KIYAMI	23
KIYAM VE KARBELA HAKKINDA FARKLI GÖRÜŞLER	25
KIYAMIN SEBEPLERİ.....	28
BABASININ İMAM HÜSEYİN'E (A.S.) VASIYETİ	29

KERBELA NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Kerbela, Peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.a.)'nın ilk ve tek hac görevini yerine getirdiği Veda haccı diye adlandırılan Hac dönüşünde zilhiccenin 18. Günü Medine'ye yaklaşık 150 kilometre kalan Gadr-i Hum bölgesinde başlayan İmam Ali (a.s) Allah tarafından seçilmişliğinin ilanı ile başlayan bir süreçtir.

Kerbela hakkında her önüne gelen bir fikir yürüttüğünü, asıllardır bu konuya değinmekten bile çekinen Emevi siyasetinin her devirdeki kalıntıları tarafından örtbas edilen bu meselenin yıllarca yarım yamalak yazılan erlerden okuduk.

Rahmetli Asım Köksal Hocanın bile İslam Tarihi eserine eklediği Kerbela cildinde gerçekleri kısmen açıklayıp sonunda da **“Tarihte yaşanmış bu kara günleri taraf mantığıyla ele almak yerine bunun hesabını ahirete bırakmakta fayda var”** anlayışını ortaya koyan tespiti ile Ehl-i Beyt davasına katkı sağlamak yerine gerçeklerin saklanması rol aldığını görüyoruz. Niyeti ne olursa bu yaklaşım yanlıştır.

Sünni eserlerde genelde meselenin aydınlanmasından çok müdahale edilmemesi olayın örtülmesini sağlamışlardır.

Kerbela hakkında Ehl-i Beyt taraftarları senelerdir bildikleri kadarıyla İmamların haklı davasına sahip çıkmaya çalışmış ama Ülkemizde alevi vatandaşların bu tutumu hüsnü kabul görülmemiş toplumda hep suçlanır pozisyonuna düşmüşlerdir.

Bu haksızlığı gören Prof. Dr. Haydar Baş yaptığı akademik ilmi ve dini çalışmalarla Türk milleti başta olmak üzere bütün Müslümanların önüne Tevhidin Merkezi Ehl-i Beyt'tir gerçeğini koymuştur.

Başta peygamberimizin hayatı olmak üzere Hz. Fatıma ve 12 Masum imamların hayatlarını kitaplaştırmış, Ehl-i beytin davasını dava edinerek her şart ve zamanda onların hakkını son nefesine kadar savunmuştur.

Bizlerde bu konuda Prof. Dr. Haydar Baş'ın eşsiz Ehl-i Beyt Kllyatınının istifade ederek bir Kerbela analizi gerçekleştirmeye çalışacağız.

GADİR-İ HUM GÜNÜ YAŞANANLAR

İmam Ali (a.s.)'ın velayetinin ilanı kabul edilen Zilhicce ayının 18'nci günü Gadir-i Hum Bayramıdır.

Peygamberimiz Hicri 10'ncü yılının Zilhicce ayının 9. Günü Arafat'ta Veda Hutbesini irad etmiştir. Hac dönüşünde Mekke Medine arasında bulunan Gadir-i Hum denen yere vardığında(zilhicce/18) Cebrail; Ey Muhammed, Allah şöyle buyuruyor:

"Ey şanlı Resul! Rabbinden sana indirilene tebliğ et! (İnsanlara ulaştır) Eğer bunu yapmazsan O'nun peygamberlik görevini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah, kâfirler toplumunu doğru yola iletmez." (Maide/67)

Resulullah Cuhfe'ye yaklaşan Müslümanların önde gidenlerinin geriye çağrılmalarını, geride kalanların da orada toplanmalarını emretti. Ardından namaza toplanma emri verdi. Ağaçların altının temizlenmesini, minber şeklinde taşların üst üste konmasını emretti. İnsanların iyi görmesi için onların üstüne çıktı. Allah'a hamd ederek söze başladı." (İmam Ali (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş)

Gadir-i Hum denilen yerde irad edilen hutbenin gayesi Cebrail'in ikazını yerine getirmek, Hz. Ali (a.s.)'ın velayetini ilan etmektir. Halkı Ali b. Ebi Talib'e itaate davet etti. Sonra Ali'nin kolunu kaldırdı. Sonra buyurdu ki;

"Ben kimin Mevla'sı isem, Ali de onun Mevla'sıdır. Allah'ım! Onu seveni sev, O'na düşman olana düşman ol, O'na yardım edene yardım et, yardım etmeyerek yalnız bırakanı yalnız bırak"

Sonra henüz insanlar dağılmamıştı; **"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, size nimetlerimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı beğendim"** (Maide/3) ayeti nazil oldu.

Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) buyurdu ki: **"Allahuekber! Din kemale erdirildi; nimet tamamlandı. Allah benim risaletime ve Ali'nin velayetine razı oldu"**

Resülullah Gadir-i Hum hutbesinde, altı yerde kendisinden sonra Müslümanların halifesinin Hz. Ali olduğunu beyan etmiştir.

Bu ifadelerden bir kısmı şunlardır:

"Ali bin Ebi Talib, Benim kardeşimdir, vasimdir, halifemdir ve benden sonra imamdır."

"Ey insanlar ben hilafet emrini kıyamet gününe kadar imamet veraseti olarak neslime emanet ediyorum."

"Benden sonra Ali Allah'ın emriyle sizin veliniz ve imamınızdır. İmamet makamı ondan sonra da Allah ve Resulüyle görüşeceğiniz güne kadar O'nun evlatlarından olan benim neslimin hakkıdır."
(İmam Ali/ Prof. Dr. Haydar Baş).

Tarihte Müslümanlar bugünü bayram olarak kutlamışlardır. Ancak aradan geçen zaman zarfında oluşturulan fitne sebebiyle Sünni dünyasına unutturulan bu önemli gün, sadece Şii dünyasında bilinmeye devam etti.

Son yıllarda Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın ortaya koyduğu Ehl-i Beyt Külliyyatıyla Gadir-i Hum hadisesi hakkında yaptığı kapsamlı çalışma sayesinde Gadir hadisinin 222 Sünni alim tarafından eserlerinde yer aldığını ispat etmiştir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Tevhidin Merkezi Ehl-i Beyt /sayfa 81-117)

HAKİKATTEN SAPMA, VELAYETİN İNKÂRI İLE BAŞMIŞTIR

Gadir-i Hum günü ilan edilen İmam Ali'nin velayeti Hz. Peygamber vefat ettikten sonra İmam Ali ye verilmek yerine Ehl-i Beyt evlatları Peygamberin defin işleriyle uğraşırken Hilafetin sözde bir seçimle Hz. Ebubekir'e verilmesi ondan sonra Hz. Ömer'in sonra da Hz. Osman'ın hilafetiyle birçok hükümler değişmiş, Peygamber uygulamaları göz ardı edilmeye başlanılmıştır.

Ebu Süfyan'ın şüpheli (korkudan iman etmesi, Mekke fethinden sonra dahi Peygamberin katledilmesi için temennileri taşıması sebebiyle (peygamberimiz bu düşüncelerden vaz geçmesi hakkında onu uarmıştır) Peygamber'imizin Ümeyyeoğullarına hiçbir zaman itimat etmemmiş, onları söz sahibi hiçbir makam ya da mevkie getirmemiştir.

Ancak Peygamberimizin bu konudaki hassasiyeti göz ardı edilmiş 3 halife döneminde Ümeyyeoğulları en stratejik noktalara getirilmiştir. 3 halife döneminde sürekli Şam valiliği görevinde kalmış. Daha sonra da kendini Şam'da halife ilan etmiştir.

Ümeyyeoğullarının ve Muaviye'nin devlet kademesinde kadrolaşması 3 Halife döneminde olmuştur.

Kerbela'ya giden yol, bu şekilde açılmıştır. Önde gidenlerden hak gaspını öğrenen sonraki gelenler, gittikçe işin dozunu kaçırmış, sonunda iş katliamlara varmıştır.

Rahmetli Celal Mısır Hocamız **“Başlangıçta bir derece olan aç farkı, yok uzadıkça, zaman geçtikçe, öyle bir konuma gelir ki; önu alınamaz yanlışlıklara sebebiyet verir. İman öyle bir hassas dengedir ki, küçücük bir sapma; ilerde kişiyi iman dairesinden dahi çıkartır.”**

Kişi başlangıçta küçücük bir hata yaptığı, hatada bir çığır açtığı zaman onun sonunun nereye varacağı tahmin edilemez.

Hz. Osman'ın şehadetinde sonra Hz. Ali (a.s.)'in halk tarafından halife tayin edilmesine, ilk başkaldırı Şam valisi olan Muaviye ile başlar.

MUAVİYE'NİN İCRAATLARI

Esas konumuz Kerbela olduğu için sadece birkaç cümle ile Muaviye döneminde yaşananlara değinip geçeceğiz. Detaylı bilgiler zaten Prof. Dr. Haydar Baş'ın yaklaşık 16.000 sayfalık Ehl-i Beyt külliyyatında mevcuttur. İsteyenler oradan erişebilir.

Muaviye döneminde, İmam Ali (a.s.)' karşı, Hz. Osman'ın kanının yerde kalmaması için sözde bir mücadele başlatmış.

Kendisi de Ümeyyeyoğullarından olan Hz. Osman'ın şehadetini kan davasına döküp, kabilecilik anlayışının gereğini yerine getirmiştir.

Muaviye'nin gerek Sıffin gerek Cemel vakalarında asla İslam cihadı, Allah'ın rızası, fikriyatı yoktur. Muaviye sadece Müslümanları aldatıp kan davasını bahane ederek birbirine kırdırıştır. Her iki savaşta dökülen bütün kanların vebali Muaviye'nin ve ona aldananların üzerindedir.

Güneş gibi aşikâr bu hadislerde İmam Ali'nin(a.s.) verdiği hak mücadelede bile günümüz Müslümanları, **“bizi ilgilendirmeyen tarihte yaşanmış olaylarda taraf olmamak lazım. Muaviye de bir sahabedir”** mantığında olup Allah'ın düşmanı Muaviye'ye (r.a.) diyecek kadar yanlış, imandan yoksun bir tavır sergilemeye devam etmektedir. Bu da ayrı bir yanlış, sadece değinip geçeceğiz.

İmam Ali'nin (a.s). Şehadetinden sonra İmam Hasan(a.s.) döneminde de Hz. Hasan'a binlerce tuzaklar kurmuş, halkın önünde anlaşmalar imzalatıp, sonra o anlaşmaları yırtıp atan, sonunda Hz. Hasan'ı zehirleterek şehit eden Muaviye zulmünün üstüne zulüm eklemiş, ölümüne yakın bir zamanda da Oğlu Yezidi Halife ilan ederek onuna biat alma için çaba sarf etmiştir.

Muaviye'nin oğlu Yezit; ahlak yoksunu, içki müptelası, maymunlarla arkadaşlık eden, gerek insan, gerek hayvan olsun her fırsatta ev ahalisine, yakın akrabalarına bile zina edecek kadar şerefsiz bir yaratıktır.

Cuma namazını farkı günlerde kıldıran, istediği gün istediği vaktin namazını istediği rekatlarda kılan, esasta namaz kılmayan, halkın can, mal ve namus emniyetini çiğneyen bir mahluktur.

Müslümanlar Yezide başkaldırmak isteğiyle, İmam Hüseyin'e on binlerce mektup yazarak **"Kûfe'ye gel başımıza geç yoksa yakında din diye bir şey kalmayacak"** diye çağırınca İmamlığın sorumluluğu gereği yola koyulmuş böylece Kerbela yolculuğu başlamıştır.

Gideceği yer Kûfe'dir, ancak yolu Yezidin ordusu tarafında kesilecek, çöle indirilecek Kerbela'da şehit edilecektir.

İMAM HÜSEYİN (A.S.)'İN KIYAMI İRŞAT VE İKAZDIR

Prof. Dr. Haydar Baş İmam'ın(a.s.) kıyamına nasıl bir yaklaşım sergiliyor? Eserinden okuyalım:

İmam Hüseyin (a.s.) şehadete giden yolculuğunda **irşad ve ikaz** vazifesini bırakmamıştır. Zaten onun kıyamı irşat ve ikazdır.

İmam Hüseyin'e gelen on binlerce davet mektubundan sonra ailesi ve şehadet şerbetini birlikte içmeyi kabul eden yarenleriyle birlikte Kûfe'ye doğru (zilhiccenin 8. günü) yola koyuldu.

Müslim b. Akil'i elçi olarak küfeye yolladıktan sonra mektup gönderenlerin ona biat eden döneklerin haberi ulaştı. Onu sevenler her yerde önünü kesti gitmemesi için yalvardı.

Hatta İmam Hüseyin'e (a.s.) Müslim b. Akil, Kûfe'de H. 60 senesinin Zilhicce ayının dokuzunda şehit edildiği haberi ulaştı. Daha sonra da Müslim b. Akilin şehit olmadan yolladığı **“sakın gelme seni Kûfe halkı sattı”** mektubu bile onu yolundan çeviremedi.

Hiçbir gelişen olay onu şehadete giden yoldan çeviremiyordu. İmam (a.s.) yolda karşılaştığı insanlara ikaz vazifesini sürdürmeye devam ediyordu.

Salabiye konağında bir şahıs İmam Hüseyin'e (a.s.) **“Kıyamet günü, herkesi ve topluluğu kendi imam ve önderi ile çağıracağız”** mealindeki ayeti sordu. (İsra-71)

İmam Hüseyin(a.s.) bu konuda şu cevabı verdi: **“Evet, öyle imam ve önderler vardır ki, insanları doğru, saadet ve mutluluğa doğru çağırır; bir grup insanlar da ona olumlu cevap verip itaat ederler. Diğer bir önder de vardır ki, bedbahtlık ve sapıklığa doğru davet eder, diğer bir grup da ona olumlu yanıt verirler. Birinci grup cennete, ikinci grup ise cehenneme gider! İşte bu Allah Teala'nın buyurduğu (bir grup cennettedirler, diğer bir grup da cehennemde) ayetinin diğer bir manasıdır ”**diye buyurdu.

İMAM HÜSEYİN (a.s.) BİLEREK ŞEHADETE GİTTİ

Bazı Sünnî eserlerde İmam Hüseyin'in tüm bu gelişmeleri bildiği hâlde, bilerek ölüme gittiğinden bahsedilmektedir. Resulullah (s.a.v.) tarafından buyrulan ve kendisinin de vâkif olduğu hadislere göre, öldürüleceğini bildiği hâlde, hayatını korumaya çalışmak yerine, **neden ölümü tercih ettiği** tartışılmaktadır. Bilerek ölüme gitmesi eleştirilmektedir.

Prof. Dr. Haydar Baş eserinde "Buna cevap olarak deriz ki, evet, İmam Hüseyin (a.s.) Ehl-i Beyt'in içinde öldürüleceği cediti Resulullah (s.a.v.) tarafından talimat verilmiş bir İmam'dır.

Kerbela olayında gâye, hakkı hâkim kılmaktır. **H.z. Hüseyin (a.s.)** ilayi kelimetullah için ölümü göze almıştır. Gerekirse **şehit** olacaktır.

Bu her cihatta böyledir.

Kendisinin ölümünden haberdar olması, yaşayacağı kaderi bilerek ona boyun eğmesidir ki, bu tarifi imkânsız bir **teslimiyettir**.

Kaldı ki, **12 masum İmam'ın** kendi ağzından, imamlığın bir vasfının öleceği zamanı bilmek olarak aktarılır. Yani hüccet sahibi gerçek olan **imam, öleceği zamanı bilir**. Bu imametinin bir gereğidir.

Câfer Sâdık (a.s.) buyurdu ki: " **Bir İmam başına nelerin geleceğini ve sonunun nereye varacağını bilmiyorsa o, Allah'ın kulları üzerinde hücceti değildir.** "

İmam Hüseyin (a.s.) 'ın şehitliği İslam tarihi için çok önemli bir dönüm noktasıdır. Çünkü öleceğini bildiği hâlde vazgeçmediği bu kıyam, halifenin yanlışlarının çıkması, ümmetin ayıklaması ve **Kur'an çizgisine** geri dönüşün başlangıcıdır.

Bu yüzden Asr-ı Saadet'ten itibaren onun şehadeti ve nasıl katledileceği haber verilmiş, bu zamana dikkatler çekilmiştir. **Kıyamla** ortaya çıkan süreç, karanlıkların **aydınlanma sabahıdır** ki, İmam Hüseyin (a.s.) canını bu uğurda esirgememiştir. Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin (a.s.) /sayfa 439-477)

TASUA GÜNÜ VE GECESİ NEDİR BİLİR MİSİNİZ?

Tasua günü denilen gün, Aşura gününden, Kerbela faciasından bir gün önceki gündür. Bugün önemli gelişmeler yaşanmıştır.

İmam Câfer Sâdık bugünle ilgili olarak şöyle satın alıyor: "**Tasua, Hüseyin (a.s.)'ın kuşatma altına alındığı gündür.**" (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin / sayfa 515)

Tasua hadisesinin hikmetlerini Prof. Dr. Haydar Baş'tan okuyalım:

İmam Hüseyin (a.s.), Tasua Günü'ne kadar geçen gezileri boyunca yanında yer alan ailesini ve yakın dostlarını defalarca başlarına gelecek akıbet konusunda uyarmıştır.

Ancak Tasua günü ve gecesinde yaptığı konuşmalar artık onların üzerinden **biatini kaldırdığı** ve ölmek için terk etmeleri şeklinde idi.

Burada müthiş bir incelik vardır. İmam (a.s.) yanındaki ashabına karşı indallahda, "**Ben bunları ikaz etmişim**" diyebilmek için son âna kadar onları serbest bırakmıştır.

Ölüme giden bu insanlar şehadet şerbeti ile şereflenecek de olsa, İmam Hüseyin (a.s.) onlara karşı zerre vebal almamak için defalarca ashabını yanından ayrılması ve bu akıbetten kurtarmaları için ikaz etmiştir.

Buradaki ikinci bir nükte de İmam (a.s.) karşısındaki binler kişilik orduya karşı **72 kişilik ashabı** ile kendini müdafaa edecek olmasıdır.

Bu az insanların arasında kendine yardımcı olmayacakların şimdiden ayrılmasını istemekte idi. Bu cesaretle ve kararlılıkta olmayanların ertesi gün faydası olmazdı. Israrla, "**öldürüleceksiniz, gidin**" demesinin bir nedeni de budur.

Ebu Cemile, Abdullah b. Ebu Câfer'den şöyle rivayet etmiştir:

Bana kardeşim anlattı, o İmam Câfer'den duymuş, o da babası Muhammed Bakır'dan dinlemiş:

“Ali b. Hüseyin (Zeynelâbidin) babasının vefat ettiği gece, ona şerbet götürdü ve dedi ki: “Babacığım, bu şerbeti iç.”

Dedi ki: “Oğulcuğum! Bu öleceğim gecedir. Ve bu gece Resulullah (s.a.v.) de vefat etmişti.” (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin(a.s.) / sayfa 523)

Öleceğini bildiği hâlde savaş hazırlıklarına son derece dikkat eden **İmam Hüseyin (a.s.)**, kendilerini daha iyi savunabilmek için çadırları birbirine iplerle bağlattı. Böylece çadırlar arasından gelebilecek bir düşman saldırısını engelledir.

Ertesi sabah ise askerlerini de çadırlar önünde saf tutacak şekilde ayarladı. Bu sayede düşmenin sadece ön saftan saldırabileceği tek cepheli bir savunma hazırlamış oldu. (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin / sayfa 529)

Biraz tefekkür edelim:

Biri size diyecek ki **“yarın mutlaka öleceksiniz, size müsaade ediyorum. Bu gece gidenler mesul olmayacak ama yarın safımızda savaştan geri kalanlar mahvolacak.”** Ne yaparsınız acaba?

Klavye silahşorları ve Ehli Beyt gerçeğini anlamadığı halde **“ben de orada kalırdım”** diyenler çıkacaktır. Ama o iş o kadar da kolay değildir.

Prof. Dr. Haydar Baş bir gün şöyle bir tespitte bulunmuştu: **“Bugün Ehl-i Beyt in safında olmayanlar dün peygamberin ve imamların döneminde yaşasaydılar asla onların safında yer alamazdı. Ama bugün Ehl-i Beyt’in davasını güden sizler o dönemde yaşaydınız mutlaka onların safında yer alırdınız”**

Onun için yalana dolana gerek yok!

Ey Müslümanlar, kendinizle yüzleşin! Bu soruyu kendinize sorun, cevabını da kendinizde saklayın!

Belki başkasına söylemeye utanırsınız da sahte **Ehl-i Beyt'çilik** oynamazsınız!

İBADETLE GEÇİRİLEN GECE, TASUA GECESİ

Tasua gecesi denen gecenin nasıl geçirildiği hakkında cereyan eden olaylar da hikmetlerle doludur.

Hz. Hüseyin (a.s.) ve yanındakiler geceyi ibadetle geçirdiler. Bütün gece namaz kıldılar, Kur'an okudular ve **Allah'a dua ettiler**. Bu manzaradan çok etkilenen otuz iki kişi Ömer b. Sa'd'ın ordudan ayrılarak İmam Hüseyin (a.s.) 'ın saflarına katıldı.

O sırada Hüseyin (a.s.) şu ayetleri okuyordu: **“İnkâr edenler sanmasınlar ki, mühlet vermemiz onlar için daha hayırlıdır. Onlara ancak günahlarını arttırmaları için fırsat veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır. Allah mü'minleri şu bulunduğunuz durumda bırakacak değildir, sonunda murdarı temizden ayıracaktır.”** (Âl-i İmran, 178-179)

Seher vakti olunca Hüseyin (a.s.) biraz uyukladı. Sonra uyandı ve dedi ki: "Köpeklerin saldırısına uğradığımı gördüm. Beni parçalamaya çalışıyorlardı. İçlerinden alacalı olan biri en kısa sürede saldırıyordu. Bana öyle geliyor ki, beni öldürmeyi üstlenecek kişi, vücudunda alaca hastalığı olan biri olacaktır."

Bu uyku sonrasında söyledikleri ile ilgili olarak farklı rivayetler de vardır:

"Bu uykudan sonra, Resulullah (sav) 'i bir grup ashabi ile birlikte gördüm. Bana şöyle buyurdu: **“Sen bu ümmetin şehidisin, göklerin ve en yüksek semânın ehli, senin gelmeni birbirlerine müjdeliyorlar. İftarın bu gece bizim yanımızda olacaktır, acele et, gecikme. Bir melek kanını yeşil bir şişeye toplamak için gökten inmiştir. İşte uyku budur, şehadet zamanı gelip çatmış, artık bu dünyadan göç etme zamanı iyice yaklaşmıştır; bunda bir şüphe de yoktur.”**

Görülen rüyanın hikmetlerini de Prof. Dr. Haydar Baş'tan okuyalım:

İmam Hüseyin (a.s.) 'ın rüyasında cediti Resulullah (s.a.v.)' in ona söylediği şu söz Kerbela'nın önemini ortaya koymaktadır: "**Sen ümmetin şehidisin.**"

Bu hitap, Hz. Hüseyin (a.s.) 'ın neden şehit olduğunu, öleceğini bile bile gözünü kırpmadan bu âna eriştiğini ispatlamaktadır.

İmam (a.s.) kendini **ümmeti için feda** etmiştir. Ümmetin yanlışlardan arınması, ümmetin gerçekleri görmesi için kendini feda etmiştir. Ve onun şehadeti, bu **ümmetin kurtuluşu** olacaktır... (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin / sayfa 535-536)

72 kişi bu gecede İmamın son ikazıyla yanında kalmaya devam ettiler. Zaten önceden gidenler gitmişlerdi. Kalanların son sınavıydı bu ikaz. Büyük sınav, herkese bu sınavı vermek nasip olmaz, bile bile şehadete gitmek her yiğidin kârı değildir.

Ashabın içinde bulunduğu haleti ruhaniyeti eserinde şöyle getiriyor Prof. Dr. Haydar Baş: "**İbadetle, taatle ve zikirle geçirilen gecede, artık İmam ashabına karşı hüccetini tamamlamıştır. Herkes, ertesi gün şehit olacağını bilerek hareket etmektedir.**" (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin / sayfa 539)

Kerbela, Kerbela!

Kimsenin başına gelmez böyle bela!

Mahşere kadar matemimizdir, Kerbela!

KARBELA BİR SOYKIRIMDIR

Bugün, kınayıcıların kınamasından çekinmeden farklı bir şeyler yapmalıyız. Peygamberimizin(s.a.a.) emanetinin bizlere ulaşması için verdiği mücadele uğruna bir yudum su bile layık görülmeden, dünyada eşine rastlanmayacak derecede bir katliama maruz kalan İmam Hüseyin (a.s.)'ın duruşunu ve mücadelesini tefekkür etmeliyiz.

Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın Kerbela hakkındaki tespiti bütün insanlık aleminin tefekkür etmesi gereken bir tespittir: **“Kerbela faciası tarihte eşi olmamış bir soykırımdır.”**

Zevkimizden, rahatımızdan, yememizden içmemizden bir gün dahi olsa uzak durmalıyız. O'nun aziz hatırasına saygı ve sevgi duymalıyız.

O'nun için gözyaşı dökmeliyiz. O'nun vasiyetine sadık kalacağımızın sözünü vermeliyiz. İşte o zaman Aşure günün fazilet ve bereketinden istifade edenlerden oluruz.

Bugün tutulacak matem çok büyük önemi vardır. İmam Cafer-es Sadık'tan (a.s.) şöyle rivayet edilmiştir: **"Hüseyin'in (a.s.) başına gelenlerin dışında hiçbir musibete ağlamak yakışık almaz. Hüseyin bin Ali'ye ağlamanın pek büyük fazileti ve sevabı vardır."** (Kamilu'z-ziyaret, sayfa 101.)

Şah Hatayi'nin bir değini paylaşalım bir parça gönlümüze matem havası eser belki:

Bugün matem günü geldi / Ah Hüseyinîm vah Hüseyinîm / Senin derdin
bağrım deldi / Ah Hüseyinîm vah Hüseyinim / Şehit düşmüş Şah-ı
Merdan / Şah Hüseyinim can Hüseyinîm

Kerbela 'ın önü düzdür / Geceler bana gündüzdür / Şah Kerbela'da
yalnızdır / Ah Hüseyinîm vah Hüseyinîm / Şehit düşmüş Şah-ı Merdan /
Şah Hüseyinim can Hüseyinîm

Kerbela'nın yazıları / Şehit düştü gazileri / Fatma ana kuzuları / Ah
Hasanım vah Hüseyinîm / Şehit düşmüş Şah-ı Merdan / Şah Hüseyinîm
can Hüseyinîm

Kerbela'nın önü yonca / Yonca çıkmış diz boyunca / Şah Hatayi'm
katarınca / Ah Hüseyinîm vah Hüseyinîm / Şehit düşmüş Şah-ı Merdan /
Şah Hüseyinîm can Hüseyinîm

Rabbim cümlemizi Ehl-i Beyt'in yolundan ve şefaatinde ayırmasın.

Muharrem ayında matem tutanlar, ağıtlar yakanlar, yas tutanlar, Ehl-i
Beyt hayranları dışında kalan aymazların eleştiri odağı olurlar.

Vay efendim asırlarca önce olan olayları tekrar gündeme getirmeye
ne gerek var. Vay efendim haklı haksız size ne, yarın hesap divanında
hesabı görülür kim haklı kim haksız belli olur. Bu işi bu kadar
abartmaya ne gerek var olan olmuş giden gitmiş.

Gerçekten insanın yüreğini yakan yaraları kanatan sözler bunlar.

Halbuki Peygamberimize Kerbela'da Hüseyin'in şehadet haberini
getiren;

Cebrail ağlamış.

Hz. Muhammed ağlamış.

Ciğer pasesi Hz. Fatıma ağlamış.

İmamlar imamı Hz. Ali ağlamış.

Duyan ağlamış, gören ağlamıştır.

Hz. Fatıma babasından sonra yaşadığı 6 ay siyahlar giymiş sürekli
ağlamış vefat edinceye kadar evinden dışarı çıkmamıştır.

Kerbela'daki faciada Hz. Hüseyin (as) 'ın ashabından şehit edilenlerin
sayısı 72 kişi idi.

Şehitlerin 23' ü İmam Hüseyin ve ev halkı idi. Burada bir muhakeme
yapmak gerekir ki, İmam Hüseyin (as) temizliği ve masumiyeti Cenab-ı
Hak tarafından tasdik edilmiş bir kişidir.

Kundaktaki bebeği dahil herkes kılıçtan geçirilmiştir.

“Kerbela faciası tarihte eşi olmamiş bir soykırımdır.” (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyn Sayfa 685)

SOYKIRIMI LANETLEMEMEK BİR SUÇTUR

Dünya kurulduktan bu yana insanlar farklı sebeplerden dolayı birbirlerine soykırım uygulamıştır.

Soykırım hem ilahi dinlerde hem evrensel hukuk sistemlerinde bir suçtur. Suçu işleyen, suça azmettiren, suça yardım ve yataklı eden, suçu lanetlemeyen (telin etmeyen-kınamayan) ister fert ister toplum bazında olsun büyük bir suçtur.

Efendimiz haksızlık karşısında susanları, karşı çıkmayanları, **“Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır”** ifadesiyle şeytanla eş değerde tutmuştur.

İmam Hüseyin Kerbela kıyamında Allah'ın emri olan Cihada mecbur bırakılmıştır. Yezidin askerlerinin ilk ok atmasına kadar elini bile kaldırmamış, sabretmiştir. Ama Allah'ın emri olan cihattan da asla geri durmamıştır.

İmam Hüseyin (a.s.) yüce Allah'ın ayetleriyle vermek istediği mesajı en iyi bilen biriydi. Cihad hakkında sadece birkaç ayeti kerime paylaşalım:

"Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının, O'na yaklaştırmaya vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz." (Mâide, 5/35)

"İman edenler ancak, Allah'a ve Peygamberine inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir." (Hucurat, 49/15).

"Ey iman edenler! Sizi elem dolu bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi? Allah'a ve Peygamberine inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır. (Bunu yapınız ki) Allah, günahlarınızı bağışlasın, Sizi içinden ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koysun, işte bu büyük başarıdır." (Saf, 61/10-12)

Bu ayetler ışığında İmam Hüseyin (a.s.)'ın kıyamı ve Emevi hanedanının Ehl-i Beyt'e karşı soykırımı olan Kerbela suçu karşısında susmayı, ya da taraf olmamayı seçenler; Kerbela soykırımını kınamaktan bile aciz hale düşer ki bunun din dairesinde yeri yoktur.

“Soykırımı lanet etmemek suçtur” ifadesini kullanmakla; suça yardım ve yataklı eden Muaviye, suçu işlemeye azmettiren Yezit ve onun bütün taraftarları, soykırımında emeği geçen herkestir.

Buna rağmen hala Ebu Süfyân'dan başlayan Hz. Muhammed'e karşı duruşun, sakifedeki sapışın, üzerini örtmek isteyenlere şunu diyoruz:

İmanın en zayıf halkası olan buğz (kınama) dairesinin dışından içeri girin! Bu duruş sizi de yakar, etrafınızı da yakar.

Bu yanlışlığa Müslümanlar son vermediği takdirde sadece dünyada değil ahirette de büyük bir vebal altındadırlar.

Alemlere Rahmet Hz. Muhammed (s.a.a.) **“Kim kötü-çirkin bir iş görürse onu eliyle düzeltsin; eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle düzeltsin, buna da gücü yetmezse, kalben karşı koysun. Bu da imanın en zayıf derecesidir.”** (Müslim, İmân, 78; Ebû Dâvûd, Salât, 248).

Bu hadisi şerifin içerdiği mana çok tehlikeli bir ikazı haber verir.

İmanın en zayıf halkasında olmayan(kınamayan-lanetlemeyen) imanın dışına çıkar anlamındadır.

Bu katliamda suça azmettirenlerin başında Ebu Süfyân gelir. Ebu Süfyân, Halife Hz. Osman'ın cenazesinde diğer Ümeyyeoğullarına halifeliği elden bırakmamaları için şöyle dedi:

"Ey Ümeyyeoğulları! Hilafeti bir top gibi birbirinize atın. Ebu Süfyân'ın yemin kullandığı şeye and olsun ki, sizin için hep bunu istiyordum. Bunu çocuklarınıza miras olarak bırakmalısınız! "

Nitekim Ebu Süfyân'ın bu vasiyeti, Muaviye'nin oğlu Yezid'i yerine halife bırakmasında etkili olmuştur. İlk dört halife arasında yalnızca

Hz. Ali (a.s.) döneminde Emevîlere karşı Resulullah (s.a.v.) zamanındaki muamele edilmiştir.

Peygamberimiz Emevi soyuna hep temkinli olmuş hiçbir kademedede onlara söz hakkı vermemiştir. Peygamberimizden sonra bu konu hakkında 3 halife, Peygamberin aksine davranış sergilemiştir.

Emevilerin kadrolaşması 3 halife döneminde başlamıştır.

Muaviye Şam valisi, Peygamberimizin sürgün ettiği Mervan affedilip önemli görevlere getirilmesi sadece bunlardan birkaçıdır.

Ümeyyeoğulları ile ilgili olarak, Hz. Ali'nin de ikazları vardır: **"Bilin ki, bana göre sizin için fitnelerin en korkuncu, Ümeyyeoğulları fitnesidir. O fitne kör ve karanlık bir fitnedir. Bu fitneye karşı tedbir yolu görünmez, belası herkesi kaplar."**

Bir başka hutbesinde şöyle buyurur:

"Allah'a yemin olsun ki, Ümeyyeoğulları Allah'ın haram kıldıklarından helal etmedikleri bir şey, çözmedikleri bir akit, zulümlerinin girmediği, himayelerinin uğrayıp ayrılmadığı köylerde edilmiş bir ev ve çöllerde bir çadır bırakmayıncaya kadar devam edeceklerdir." (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin (a.s.) / sayfa 179-181)

Ümeyyeoğulları hakkında ne peygamberin ne İmam Ali-nin emir ve tavsiyelerine uymayarak Kerbela'daki facianın oluşmasına zemin hazırlamıştır dersek haksızlık etmemiş oluruz. Yapılanları ve sonuçlarını değerlendirdiğimiz zaman iddiamızın gerçekliğini aklı olanlar anlamalıdır.

KERBELA UNUTULUR MU?

İmam Hüseyin'den(a.s.) sonra bütün evlatlarının ömrü matemle geçmiştir.

Hele bir de İmam Zeynel Abidin (a.s.) var ki o nasıl unutsun. Bütün olaylar onun gözünün önünde cereyan etmiştir.

Prof. Dr. Haydar Baş İmam Zeynel Abidin adlı eserinde **“Kerbela gününü unutamayan imam”** başlığı altında imamın mateminin boyutunu şöyle dile getiriyor:

Kerbela faciasını hayatı boyunca unutamayacak olan İmam Zeynel Abidin, su içtiği her an, İmam Hüseyin'in susuz öldüğünü hatırlayarak ağlardı.

Böyle bir katliamın yüreklerden ve beyinlerden silinmesine izin verilmez. Ne zaman su içmek istese ağlar ve şöyle buyururdu:

“Nasıl ağlamayayım ki, kurda, kuşa, vahşi hayvanlara serbest olan su, babama verilmemiştir.”

İmam Bâkır (a.s.) buyurmuştur ki:

"And olsun ki, babam İmam Seccad (as), hayatı boyunca babası İmam Hüseyin (as) 'a ağladı.

Önüne yemek bırakıldığında mutlaka ağlıyordu. Öyle ki, hizmetçilerinden biri İmam (a.s.) 'a;

"Ey Resulullah (sav)'ın Oğlu! Hüznünüzün sona ermesinin zamanı gelmedi mi?" dediğinde.

İmam Zeynelâbidin (a.s.) şöyle buyurdu:

“Yazıklar olsun sana! Yâkub'un iki oğlu vardı. Allah-u Teala onlardan birini gaybete çektiğinde çok ağladığından dolayı gözleri görmez oldu, hüzünden dolayı saçı ağardı, gam ve kederden dolayı beli büküldü. Oysa oğlu dünyada sağ ve salimdi.

Ama ben babamın, kardeşimin, amcamın ve ailemizden on yedi kişinin yanımda katledildiklerini gözlerimle gördüm. O halde nasıl hüznüm sona erebilir?" (Prof. Dr. Haydar Baş/İmam Zeynel Abidin(a.s.) /sayfa 47-47)

İmam Hüseyin'in (a.s.) matemi için ağlamak hakkında bir hadisi şerifte buyrulur: **"Mü'minlerin kalbinde Hüseyin'in (a.s.) ölümü hakkında ebediyen sönmeyecek bir hararet vardır."** (İmam Hüseyin, Prof. Dr. Haydar Baş).

Ehl-i Beyt'i anlamaktan uzak olanlara, matemizle alay edenlere kızmıyorum. Dün bende bilmez iken, Haydar Hocamızdan öğrenmeden cahiliye hayatımda iken yaptık cahillikler, yanlışlıklar.

Ama yanlıştan dönmek asalettir, cesarettir, zarafettir, affedilmeye sebeptir.

Bilseniz bu matem onlara olan sevginin bedelidir.

Bilseniz bu matem karşılığında ahirette neler elde edilecek, dünyaya tekrar gelip mateme ortak olmak isteyeceksiniz ama elinize geçmeyecektir.

Fuzuli diyor ki bir beytinde: **"Hatıra getir ey Fuzuli, Al-i Aba hâlini, eyle âh! Çünkü âh yıldırımını ile yakılır, harmanlar dolusu günah."**
Prof. Dr. Haydar Baş /İmam Hüseyin (a.s.) /Sayfa 879)

İMAM HÜSEYİN (A.S.)'İN KIYAMI

Muharrem ayı ve Hz. Hüseyin efendimizin Kerbela'daki Kıyamını anmaktan uzak olanlar, öyle bir yanılğı içerindedir ki imanlarını tehlikeye atanlara rastlıyoruz.

İmam Hüseyin ve Kerbela anlaşılmadan, saflar belli olmaz.

İmam Cafer (a.s.) buyuruyor ki; **“Vallahi sizler Aşure günü Kerbela'da ne olduğunu bilmiyorsunuz. Eğer anlatacak olsaydım bağrınız çatlar ölürdünüz”**

İmam Hüseyin'in kıyamı olan Kerbela anlaşılmadan hayatın ve ölümün gayesi, kulluğun şuuru anlaşılmaz.

Peki Kerbela anlaşılmış mıdır?

İmam Hüseyin(a.s.) ve davası, kıyamı anlaşmış mıdır?

Bunu analiz etmeye çalışalım. Sonra da kendimizle yüzleşip hangi konumda olduğumuzu idrak edelim.

En azından bunu gönül dünyanızda belli edin, çünkü bu bir iman meselesidir.

Alemlere Rahmet Hz. Muhammed (s.a.a.) **“Kim kötü-çirkin bir iş görürse onu eliyle düzeltsin; eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle düzeltsin, buna da gücü yetmezse, kalben karşı koysun. Bu da imanın en zayıf derecesidir.”** (Müslim, İmân, 78; Ebû Dâvûd, Salât, 248).

Bu hadisi şerifin içerdiği mana çok tehlikeli bir ikazı haber verir.

İmanın en zayıf halkasında olmayan, imanın dışına çıkar anlamındadır.

Bu katliama ve katliamın arkasındaki çete (Muaviye-Yezid) ve bu soya karşı kalbinizde besleyeceğiniz muhabbet, sizi iman dairesinin dışına çıkartır. Bizden hatırlatması. **Hidayet edici yalnızca Allah'tır.**

Gerek Kербela, gerek Gadr-i Hum Bayramında, gerek İmam Ali'nin (a.s.) velayet ve imamet noktasında her ne sebeple olursa olsun, gasp edilen hakları konusunda her önüne gelen kafasınca maslahat yaparak işi rayından çıkartmıştır.

İşin en acı tarafı Hüseyin'i(a.s.) sevdiğini iddia edenler, Hüseyin'in (a.s.) düşmanlarına buğz dahi edemiyorsa onların imanı Allah katında makbul iman değildir.

İşte uyarıcı ayeti kerime:

"Sabah akşam Rablerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte ol. Dünya hayatının ziynetini arzu edip de gözlerini onlardan ayırma. Kalbini Bizi anmaktan gafil kıldığımız, boş arzularına uymuş ve işi hep aşırılık olmuş kimselere boyun eğme." (Kehf, 28).

Peygamber evlatlarını ve onun mübarek soyunu yok etmek için aşırılıkta ileri giden Yezit-Muaviye ve onların taraftarı, olanlardan daha aşırı giden olmuş mudur? Bunu tefekkür ediniz lütfen!

Bir hadisi şerif paylaşalım: **"Bir kimsede üç özellik tam olarak bulunursa imanın tadını tadar. Allah ve Resulünü herkesten fazla sevmek, sevdiğini Allah için sevmek, Allah kendisini küfürden kurtardıktan sonra tekrar küfre dönmeyi ateşe atılmak gibi istememek, tehlikeli görmek."** (Buhari, Müslim'den, Hadis: 376).

Peygamber evlatlarına ve onun mübarek soyuna bu zulmü reva görenlerden ve onların görüşlerinden, sevgisinden, ateşten kaçır gibi kaçmayanların haline düşmekten korkmuyorsanız, size hiçbir söze hacet yok; tercih kişinin kendisine aittir. Bedelini Allah'ın huzurundan öder.

KIYAM VE KERBELA HAKKINDA FARKLI GÖRÜŞLER

Müslümanlar bu konuda 3 farklı görüştedir:

1-Kerbela'da ve İmam Hüseyin davasında haklıdır.

Onu hilafet uğruna katleden, başta Yezit ve ona bu imkânı hazırlayan babası Muaviye Allah'ın lanetine layık ve mutlak cehennemdedirler.

İmam Hüseyin(a.s.) Allah'ın ve Resulünün davasında bile bile şahadete koşmuştur.

Onun safında olanlar kurtulmuş, onun bırakın karşısında olmayı gönül olarak onu desteklemeyenleri bile mahşerde Allah yalnız bırakacağına inanmak şarttır. Bu sebeple hayatın her anında Hüseyin'e sevgi besleyenler, matemini ölünceye kadar sürdürecekler, düşmanlarına lanet okumaktan çekinmeyenler.

İşte gerçek Ehl-i Beyt taraftarları bunlardır. Dünyada Nuh'un gemisi hükmünde olan Ehl-i Beyt yolunu ve sevdasını tercih ettikleri için kurtuluşa erenlerden olacaktır. İnşallah.

2- Yezit ile İmam Hüseyin arasındaki dava hilafet davasıdır.

İmam Ali ve Muaviye arasında olan savaşılar sözümlerine ihtiyatla yaklaşım "Yezit şüpheli ama Muaviye sahabelerine ona rahmet okunur".

"Yezit hatalı ama gene de bu işe karışmamak lazım" diyenler.

Bu görüş sahiplerinin davranışları ne dünya hukuk sistemlerinde ne de Allah'ın sisteminde geçerli değildir. Mesela bizdeki hukuk sisteminde kamu davası denen bir dava vardır. Bazı suçlarda taraflar davasından vazgeçse bile sistem kamu davası olarak suçluyu mutlaka cezalandırır.

Şeri hukukta 4 şahit huzurunda cereyan eden suçlarda taraflar inkâr bile etseler, ceza mutlaka verilir. Hele de işin içinde ölüm varsa, kısas hükmü uygulanır.

Ehl-i Beyt evlatlarından ve taraftarlarından şu ana kadar hiçbir kimse yapılan zulmü affetmemiş, haklarını kıyamete kadar haykıracaklarına göre, bu dava kıyamete kadar dava edilmeye devam edecektir.

İmam Ali(a.s.) ve İmam Hasan(a.s.), İmam Hüseyin(a.s.) ve diğer Ehl-i Beyt imamları, taraftarları ya zulüm görmüş ya da şehit edilmiştir.

Bunların haklarını savunmamak hakkın gaspına göz yummaktır. Sadece yapacağınız bir empati bile bu fikirde olanların kendi yanılığını tespitte yeterli olacaktır.

Birileri gelecek sizin evladınızı aç ve susuz bırakacak, sonra 1 bir yaşında çocuğunuzu dahi katledecek, evladınızın başını kesecek, vücudunu binlerce atlıya çiğnetecek, cesetlerini çırılçıplak soyacak, sonrada onun hanım ve çocuklarını zincire vuracak, aylarca İmam Hüseyin(a.s.) mübarek başı mızrakta “bize biat etmeyenlerin sonu budur” diye gezdirecek; sizin ciğeriniz yanmayacak, ilgisiz kalacak ve matem tutmayacaksınız.

Bu tutum içinde olan birinin halini kabul edemeyeceğiniz halde, sevilmesi farz olan bu ciğerparelerin haline ilgisiz kalanların, yarın mahşerdeki durumunu tahmin bile etmek insanı ürkütüyor. Varsın böyle düşünenler böyle düşünsün.

Er kişi yarın hak divanda belli olur.

3- Hilafet konusunda Yezide biat etmediği için hak ettiği bedeli ödemiştir.

Kıyam yerine keşke biati tercih etseydi diyenler var ki. Bu görüş sahibi olanlar ne Allah'ı ne Kuranı-ı ne Peygamberi tanımaktan uzak kimselerdir.

Zaten bu düşünce sahiplerinin dikkate alınacak bir tarafı yoktur.

Onların imanla sıkıntıları olduğu için Allah kimseyi bu hale düşürmesin, düşenleri de ayıltırsın, ayıkmayana da hak ettiğini bulmasını dilemekten başka bir söze gerek görmüyorum.

Aslında İmam Hüseyin'in(a.s.) bütün hayatı kıyamla geçmiştir. Hz. Hasan (a.s.) döneminde yapılan anlaşmaya sadık kalmak için sabır yolunu tercih etmiş, ama her yanlış davranışa hutbeler irad ederek karşı görüşünü beyan etmiştir.

O hiçbir zaman haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan tavrını sergilememiş. Her zaman hakkı savunmuş, haksızlık karşısından tavır ortaya koymuştur.

Şayet İmam Hüseyin (a.s.)'ın kıyamını sadece Kerbela ile sınırlandırılırsa haksızlık edilmiş olur. Çünkü Medine'yi terk edip Mekke'ye, Mekke'den de Kûfe'ye hareketi yanlışla biat etmediği için kanının dökülme ihtimalini düşünerek, **“kutsal beldeleri hemen terk etmeliyim ki buralar benim kanımla sulanmamalıdır.”** Diyerek kutsal beldelerinin şerefine özen göstermiştir. Onun bütün hayatı, her zaman ve her şartta kıyam olarak kabul edilmedir.

Onun Kûfe'ye hareketi on binlerce mektupla verilen mesajın vebalinden kurtulmak, şehit edileceği mekânı ve şeklini bildiği halde Kerbela'ya gitmeye imanı ve teslimiyeti sebebiyet vermiştir.

Kûfe'den gelen mektuplarda ana tema şuydu:

“Gel bizi Yezid'in zulmünden kurtar, halife olarak sana biat edeceğiz. Şayet gelmezsen ortada din diye bir şey kalmayacak, sünnetler ortadan kalktı. Yezid ve onun emrinden görevli olanlar Allah'ın hükmü hiçe sayıyor, gece gündüz sarhoş ve eğlenceyle Müslümanın haklarını gasp ediyorlar. Ehl-i Beyt ahbablarına da ölüm kusturuyorlar.”

Elbette bir İmam'a yakışan Hz. Hüseyin gibi davranmaktan başka bir şey olamazdı.

KIYAMIN SEBEPLERİ

Prof. Dr. Haydar Baş İmam Hüseyin (a.s.) eserin İmamın kıyamının sebeplerini şöyle izah etmiştir:

“İmam Hüseyin (a.s.) 'ın kıyamı zaman içinde Kûfe halkının mektuplar göndererek Kûfe'ye İmam olması için davet etmesinden önce gerçekleşmiştir. Yani kıyamın davetle ilgisi yoktur.

Kûfe halkı, Yezid'in halifeliğine karşı İmam Hüseyin (a.s.) 'dan yardım istemiştir. Ama İmam'ın kıyamı, Kûfe halkı için değildir.

Kerbela şehadeti ile noktalanın kıyam, hak ile bâtılın mücadelesidir.

Bu kıyam, Cenab-ı Hak tarafından naspedilen imamet makamı kullanım hak olan Hz. Hüseyin (a.s.) 'ın batıl olana karşı ikazıdır.

Bu kıyam, Yezid gibi birinin İslam'ı temsil etmemesi gerektiğinin haykırılışıdır.

Bu kıyam, Sakife'den başlayan bozulmanın sona ermesi için geçen bir İslam önderinin iman tavrıdır.

Bu kıyam, "Allah beni öldürölmüş görmek istiyor" ölçüsünde kendini bulan Allah rızası için ölümü göze almanın adıdır.

Bu kıyam, Halife Hz. Osman döneminde Medine, Mekke, Kûfe, Basra ve Mısır şehirlerinde ve köylerinde, yanlış icraatlar ayaklanan halkı, o günkü cinayetler hakkında harekete geçme yoludur. (Prof. Dr. Haydar Baş/ İmam Hüseyin (a.s.) / sayfa321-322)

BABASININ İMAM HÜSEYİN'E (A.S.) VASIYETİ

Muharrem ayını kana boyayıp mateme dönüştüren katillerin, zalimlerin anlayışını; bunun karşısında İmam Hüseyin'in imanını, ahlakını, şehadetini ve kıyamını anlamak için onun kimden ne öğüt aldığı ve hayatına nasıl yansıttığı önemlidir.

İmam Hüseyin (a.s.) İlim şehrinin kapısı olan İmam Ali(a.s.)'ın evladı ve Onun **“Benden sonra Hasan, Hasan'dan sonra hilafet Hüseyin'in hakkıdır”** Buyurarak İmam Hüseyin'in nasıl bir hayat sürmesini istediği hakkında ona vasiyette bulunmuştur.

İmam Hüseyin(a.s.)'ın babasından aldığı vasiyet, aslında bize aktarılan Ehl-i Beyt'in hayat ölçüleridir.

İmam Hüseyin bu hayat ölçüleriyle bir ömür sürmüş ve sonunda haklı davasında kıyam etmiş ve şehadete erişmiştir.

Çağın bilgisi **Prof. Dr. Haydar Baş** hocamızın eserlerinden istifade ederek unutulmaz ve ölmez ölçüleri hem biz öğrenmeye çalışacağız hem sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyacağız.

Bu konuda Allah'a şükrümü, Peygamberimize ve O'nun Ehl-i Beyti'ne salat ve selamımızı iletiriz.

Bizleri bu konuda aydınlatan Prof. Dr. Haydar Baş Hocamıza olan minnet, hasret ve özlemimizi belirtmeden geçmek vefasızlık olur kanaatindeyim.

İlmin kapısı İmam Ali (a.s.) Oğulcağazı İmam Hüseyin'e(a.s.) öyle bir vasiyette bulunmuş ki; her biri dünya ve ahiret hazinelerinden biri hükmündedir.

Bu anlamlı günlerde onları anlamak adına bu vasiyetten nasiptar olmayı, onların şefaatine mazhar olmayı canı gönülden arzularız.

Hz. Ali (a.s.), Hz. Hüseyin'e(a.s.) hitab ederek şu şekilde buyurmuştur:

"Ey oğlum! Zenginlikte ve fakirlikte ilahi sahiplenmeyi, hoşnutlukta ve öfkede hakkı söylemeyi, refahta ve yoksullukta orta hâli olmayı, dost ve düşmana adaletle davranmayı, neşeli ve hâlsiz olduğunda amel etmeyi, darlıkta ve genişlikte Allah'tan razı olmayı sana tavsiye ediyorum.

Ey oğlum! Arkasında cennet olan şer, şer değildir; arkasına cehennem olan hayır da hayır değildir. Cennetten başka her nimet küçüktür, ateşten başka her bela ise afiyettir.

Ey oğlum! Kendi ayıbını gören, başkalarının ayıbı ile meşgul olmaz. Takva elbisesinden sıyrılıp çıkan, hiçbir elbise ile kendisini (ayıplarını) örtemez.

Allah'ın verdiği paya razı olan, elden çıkana üzülmez. Zulüm kılıcını kınından sıyırıp, onunla öldürülür. Kardeşine kuyu kazın, kendi kazdığı kuyuya düşer. Başkalarının ayıbını açanın ailesinin ayıbı açılır. Kendi hatasını unutan, başkalarının büyük görür.

Zor işleri yüklenen, helak olur. Kendisini suyun girdabına atan gark olur. Kendi fikrini beğenen sapar. Kendi aklını yeterli gören kayar. Halka karşı böbürlenen, zelil olur. **Alimlerle oturup, kalkan saygı görür.**

Ayak takımından olan kimselere karışan, küçümsenir. Halka karşı akılsızlık eden, sövülür. **Kötü yerlere giden, töhmete maruz kalır.**

Şaka yapan küçümsenir. Bir işi çok yapan en çok tanınır. Sözü çok olanın yanlışı çok olur. **Yanlışı çok olanın utancı azalır;** utancı azalanın çekinmesi azalır, çekinmesi azalanın kalbi ölür; kalbi ölen kişi de ateşe girer.

Ey oğlum! Kim halkın ayıplarını görür (onları kınar) fakat kendisi o işleri yaparsa, ahmağın ta kendisidir. Tefekkür eden ibret alır; ibret alan inzivaya çekilir, inzivaya çekilen de sâlim kalır.

İsteklerden vazgeçen hür olur. Hasedi terk edenin, halkın yanında sevgisi çok olur.

Ey oğlum! Mü'minin izzeti, halktan müstağni olmasındandır. (İhtiyacını halka iletmemesindedir) **kanaat, tükenmeyen bir maldır.** Ölümü fazla anan, dünyadan az bir mala razı olur. Söz söylenmeyi amelden sayan kişinin sözü azalır; ancak yararı olan sözü söyler.

Ey oğlum! Doğrusu cezadan korkup, günahtan sakınmayan sevaba ümit besleyip, tevbe ve iyi amelde bulunmayan kimseye şaşarım.

Ey oğlum! Tefekkür nuru, gaflet zulmeti, tartışmak ise sapıklığı doğurur. Mutlu, başkalarından öğüt alan kimsedir. **Edep en iyi mirastır.** Güzel ahlak en iyi arkadaştır. Akrabalarla ilişkiyi kesmekte bereket olmadığı gibi, fisk-u fücürda da zenginlik olmaz.

Ey oğlum! Afiyet on kısımdır; dokuz kısmı **Allah'ın zikri** hariç susmaktadır. Bir kısmı ise akılsız kimselerle oturup kalkmamaktır.

Ey oğlum! Kim toplantılarda Allah'a isyan elbisesine bürünürse, Allah onu zelil eder. **Kim ilim talep ederse, âlim olur.**

Ey oğlum! İlimin yumuşak davranmak; afeti ise kabalık ve sertliktir. Musibetlere sabretmek, iman hazinelerindedir. İffetlilik fakirliğin ziyneti, **şükürde bulunmak** ise zenginliğin ziynetidir. Çok görüşmek usandırıcıdır. Birisini denemeden güvenmek ihtiyata aykırıdır. İnsanın kendisini beğenilmesi, aklının az olduğunun göstergesidir.

Ey oğlum! Nice bakış vardır ki hasret getirir ve nice söz vardır ki nimeti elden çıkarır.

Ey oğlum! İslam'dan daha üstün bir şeref, takvadan daha güzel bir keramet, verâdan daha sağlam bir kale, tevbeden daha üstün bir şefaatchi, afiyetten daha güzel bir elbise, zaruri olan azığa razı olmaktan fakirliği daha çok giderecek bir mal yoktur. **Yaşatacak bir mal ile yetinen,** rahatlığa çabuk kavuşur ve asayiş bulur.

Ey oğlum! Aşırı istek zorluğun anahtarı ve meşakkat bineği olup günaha batmaya çeker. Aç gözlülük ve oburluk bütün ayıpları içerir.

Başkalarında olup da **sevmediğin özellikler öğüt** alman için sana yeter.

Kardeşinin senin üstünde hakkı, senin onun üstündeki hakkı kadardır. Akıbetini düşünmeden bir işe girişen, kendisini felakete atmış olur. Amelden önce **düşünmek insanı pişmanlıktan korur**.

Çeşitli görüşleri araştıran, hatalı olanı hemen teşhis eder. Sabır, yoksulluğa karşı bir siperdir. **Cimrilik miskinliğin açığa çıkmasıdır**.

Aşırı istek, fakirliğin alametidir. Şefkatli yoksul, şefkatsiz zenginden daha iyidir. Her şeyin bir azığı vardır; **ölümün azığı ise insanoğludur**.

Ey oğlum! Günahkârı ümitsiz etme. Nice günaha tutulan kimse vardır ki (yıllarca günahattan sonra) akıbeti hayırla sonuçlanmıştır. Nice ibadete koyulan kimse de vardır ki, ömrünün sonunda bozgunculuk yaparak cehenneme varmıştır. Cehennem ateşinden Allah'a sığınırım.

Ey oğlum! Nice isyan eden kimse vardır ki, kurtuluşa ermiş ve nice amel eden kimse vardır ki, helak olmuştur. Doğruluğu, dürüstlüğü isteyen ve ona yönelen kimseye zorluklar ve sıkıntılar kolay gelir. Nefsin kemâle ve hidayete ermesi, ona karşı muhalefet etmektedir. Her geçen saat insanın ömrünü kısaltır.

Ey oğlum! Kulların hakkına tecavüz etmek, kıyamet için ne kötü bir azıktır. Her yudum suda boğulma ve lokmada ise tıkanma tehlikesi vardır. Bir nimet elden çıkmadıkça, başka bir nimete erişilmez. Rahat meşakkate, fakirlik nimete, ölüm hayata ve hastalık da sıhhate ne kadar da yakındır.

Ameli, ilmi, sevgisi, buğzu, alması, vazgeçmesi, konuşması, susması, fiili ve sözü (yani bütün önemli işleri) Allah için hâlis olan kimseye ne mutlu!

İlmi ile amel edip çalışan, ölümün ansızın gelmesinden korkup hazırlıklı olan, istediklerinde halka nasihat eden, aksi takdirde susan, sözü doğru olan ve susması cevap veremediğinden olmayan âlime ne mutlu!

Mahrumiyete, kimsesiz kalmaya, isyan etmeye duçar olan ve başkalarına hoş görmediği şeyi kendisine hoş gören ve yaptığı işi başkalarına ayıp bilen kimseye de yazıklar olsun!

Oğulcağızım! Bil ki, yumuşak sözlü olan kimse muhakkak sevilir. Allah-u Teala seni hidayette muvaffak eylesin ve kendi kudreti ile seni itaat ehlinden kılsın. Çünkü O'dur bağışlayan ve Kerim olan. " (Prof. Dr. Haydar Baş / İmam Hüseyin (a.s.) / Sayfa 147-150)

Sevilmeye ve tabi olunmaya layık olan Ehl-i Beyt'in görüşleri, gerçekten de ilahi ölçüler, hayat ölçüleri, **dünyanın ve ahiretin sigortası hükmündedir.**

Aktardığımız vasiyetin ne anlama geldiğini anlamak demek; hayatın, ölümün ve sonsuzluğun sırlarına ulaşmak demektir.

Yıllarca, Müslümanlara Emevi anlayışıyla, sapık görüşlerle, ilmin şehrine giriş kapısı olan İmam Ali (a.s.) unutturulmak suretiyle, Yüce Allah'ın emir ve yasaklarını idrakten, hikmet ve sırlarına ulaşmaktan mahrum bir hayat sundular.

Bu kargaşa ve karanlıklarda yolumuzu bulmak gerçekten de zordu.

Bu sebeple Prof. Dr. Haydar Baş hocamızın çağdaşı, gönüldaşı olmakla kendimizi ne kadar şanslı kabul etsek azdır.

Vakit geç değil! Can bedenden çıkmadan, hidayet ve tevbe kapısı açıktır. Yapacağınız iş bellidir. Ehl-i Beyt-i sevmek, hürmet etmek, dostunu dost, düşmanını düşman kabul etmek, yollarının yolcusu olmaktır.

İmam Hüseyin'in Kerbela'da ortaya koyduğu tavrın, kıyamın, ne anlama geldiğinin; Allah'ın düşmanı olan Muaviye Yezit ve Ümeyyeoğullarının akıl, iman almaz soykırımlarını bir nebze olsun sizlere bir araştırma-analiz olarak sunduk.

Biz gerçekleri, kınayıcının kınamasından korkmadan ortaya koymaya çalıştık. Bundan sonra bu konuda kr inadına esir olmuş, cahiliye görüşleri gibi atalarından duyduğu yanlışlarla yoluna devam edenlere bir sözümüz yoktur.

Sözümüz hakikati arayanlaradır.

Gerçek hidayet yolunu, “sıratı müstakim” yolunu, Fırka-i Naciye yolunu, Prof. Dr. Haydar Baş hocamız “**Tevhidin merkezi Ehl-i Beyt**” olarak tanımlamış, kıyamete kadar yetecek eserler ortaya koyarak yolumuzu aydınlatmıştır.

Yol vardır, gidene...

Gayret bizden, tercih sizden, hidayet Allah’tandır.

Abdulkadir UğUR KEPEKÇİ